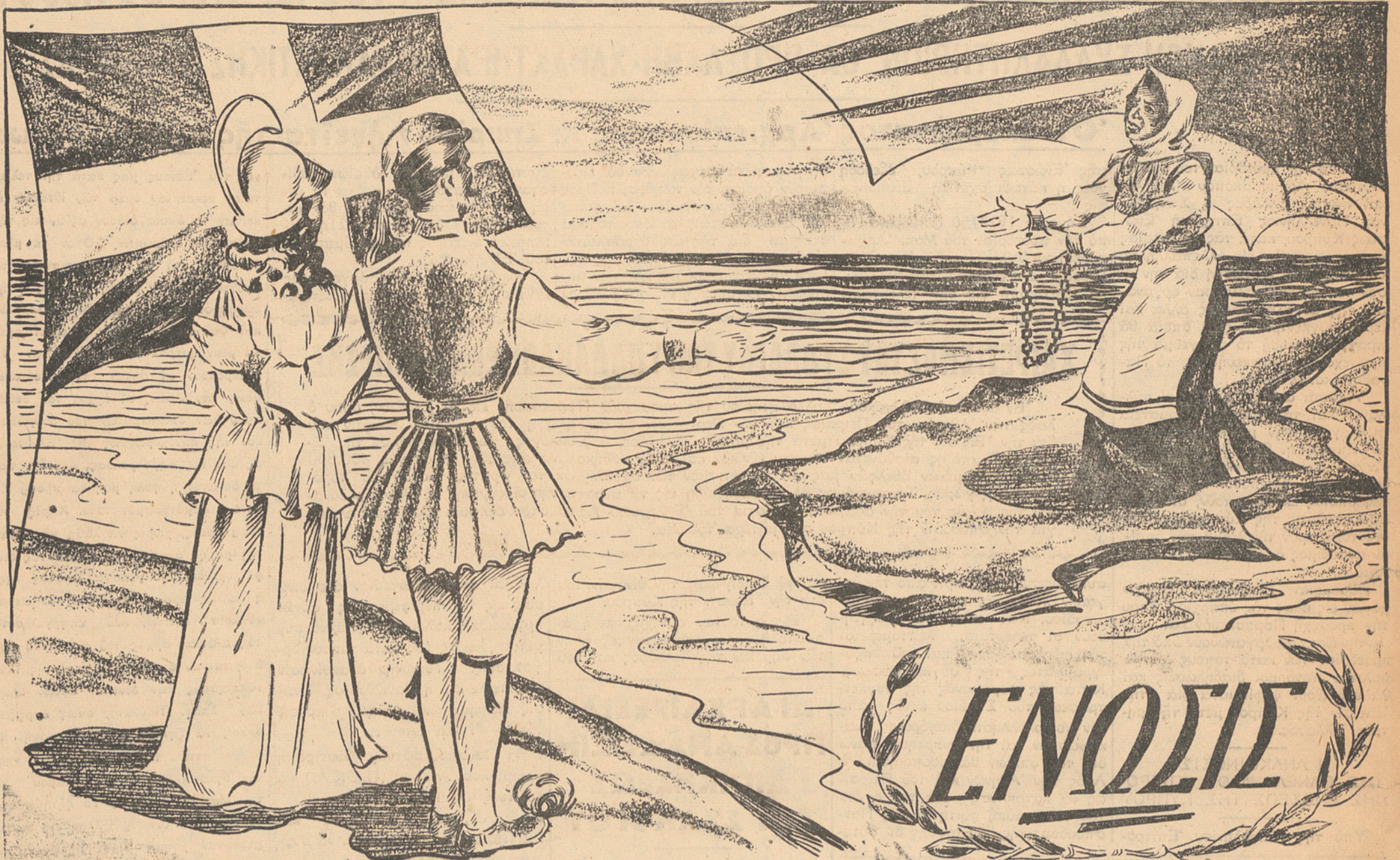

ΠΑΛΛΑΪΚΗ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ ΕΙΝΕ Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΝΩΣΙΣ

ΜΕ ΕΛΠΙΔΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙ

Του άρχισυντάκτου μας Κ. ΝΙΚΗΤΑ Δ. ΤΣΑΪΛΑ

24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1880: «Γνήσιος Έλληνας ύντας, ένα έχομεν πόθον, μίαν γλυκείαν και παρήγορον έλπίδα, την μετά της μητρός Έλλάδος Ένωσιν».

Η άπάντησις αυτή δόθηκε σέ κάποιον Κάρολον Λουζινιάν. Έκείνος εκεί, ό Λουζινιάν, έλεγε πως ήταν άπόγονος των Λουζινιάν που κάποτε εκυβέρνησαν την Κύπρον — κατά τον 14ον αιώνα. Και μιά πού ό άνθρωπος λεγόταν Λουζινιάν, φαναζόταν πως μπορούσε να γίνη ήγεμνός της Κύπρου. Ναι, ήγεμνός της Κύπρου. Και ποιάς Κύπρου; Ακούστε τι λέγει ή ιστορία γι' αυτήν την Κύπρον: «Από των πρώτων ημερών της Άγγλικής κατοχής, ό άρχιεπίσκοπος Σωφρόνιος Β' διασημεύων διά της πρής των πρώτων Άγγλων άρμοστήν Ουόλσελεϋ προσφωνήσεώς του τας άντιλήψεις και τας αισθήματα της Έλληνικής κοινότητος, έτόνιζε ότι ό Κυπριακός λαός θέλει διατελεεί άφωσιωμένος πρής την νέαν πατρικήν διακυβέρνησιν, χωρίς ουτος να άρνηθη τήν κατάρωγόν του».

Αυτά συμβαίνον πρην άπό έβδομήντα δύο όλόκληρα χρόνια — στις 14 Αυγούστου του 1878, όταν ή Κύπρος με τή όλότελα πρωτοφανές και αιδύτπου φαινόμενον έν τή ιστορία του διεθνούς δικαίου» παρεχωρείτο από την Οθωμανικήν Αυτοκρατορία εν στη Μεγάλη Βρετανία.

Από τή 1878 μέχρι σήμερα, πέρασαν έβδομήντα δύο χρόνια. Τί έγινε μέσα σ' αυτό τή διάστημα; «Άς δώμε και πάλι την ιστορία: «... Τή Έθνικόν αισθημα των Κυπρίων δεν εκάμφθη, δεν έλιπαφόχησε και δεν έσίγησε ποτέ και κατά τή διάστημα αυτό, ούδέποτε εγκατέλιπε τήν Έλληνα Κυπρίων ή έλπίς».

Η έλπίδα είναι τή γνώ-

ρισμα των ρωμαλέων ατόμων και των εθνών, πού έννοούν να ζήσουν γιά να πραγματοποιήσουν τούς πόθους και τή ύνεира τους.

Έτσι, τή 1880 οι Κύπριοι, έλπίζον ότι με την νίκη των Φιλελευθέρων της Άγγλίας, θα μπορούσε να εκπληρωθή ό έθνικός τους πόθος. Η νίκη του Γλάδστονως ένθουσίασε τούς Κυπρίους. Τηλεγραφήματα, ύπομνήματα πού σπαρταρούσαν από τήν ιερώτερον έθνικόν παλμόν, στέλλονταν άδιάκοπα στό Λονδίνο. Στις 19 Άπριλίου 1881, στό φλογερά εκείνα ύπομνήματα ό Γλάδστον άπαντούσε: «Η Κυβέρνησις της Άνάσσης (τότε στην Άγγλία βασίλευε ή μεγάλη Βικτωρία) διακαώς ποθεί την ενήμεριάν της Κύπρου, πρέπει όμως οι κάτοικοι αυτής να ένθυμούνται, ότι ή νήσος κατέχεται δυνάμει συμβάσεως μετά της Πύλης, ως τμήμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Παρόμοιαι προτάσεις παραδιάξουσιν την συνθήκην, δεν δύναται να συζητηθούν».

Οι Κύπριοι δεν έχασαν ουτε και τή έλπίδα τους — είπαμε ότι ή έλπίδα είναι τή γνώρισμα των εθνών πού έννοούν να ζήσουν γιά να πραγματοποιήσουν τούς πόθους και τή ύνεира τους. Ένα ύπόμνημα του 1882, διακηρύττει σ' όλο τόν κόσμο, ότι τή Κυπριακού λαού «ό μόνος πόθος είναι ή μετά της μητρός Έλλάδος ένωσις».

Στά 1889, σ' ένα έγγραφο της Κυπριακής πρεσβείας, τονίζεται με τόν πού πειστικόν και κατηγορηματικόν τρόπο, ότι ό Χριστιανικός πληθυσμός της Κυπρου «δεν λησμονεί την καταγωγήν και τας παραδόσεις του και τολμά ν' άποδλέπη πάντοτε πρής ένα έθνικόν μέλλον».

Στά 1891, ό Βρεταννός διοικητής της Άρμοχώστου Γιάγγ δοκιμάζει να θγή βουλευτής. Οι Κύ-

πριοι βρίσκουν την ευκαιρία γιά να εκδηλώσουν ύπο μπορούσαν πού έντονα τή έθνικόν τους φρόνημα και τή μέσος τους κατά της δουλείας. Η ύποψηφιότητα του Βρεταννού Γιάγγ καταπολεμείται με πρωτόκουστο μένος και πείσμα.

Στά 1895, σ' όλη την Κύπρον γίνονται συλλαλητήρια, όπου εγκρίνονται ψηφίσματα πού σύμφωνα μ' αυτά, «ό Έλληνικός λαός της νήσου... μίαν μόνον λύσιν έπόθησε πάντοτε, ποθεί και θα ποθή και σήμερα ενάπειται πανδημώς, ύσον τή δυνατόν προσέχη και ταχέϊαν τήν μετά της όμοφύλου και ομαίμονος Έλλάδος Ένωσιν».

Τόν ίδιο χρόνο τή Παγκύπρον ύπόμνημα, διαλαλεί στό πέρατα της Οικουμένης: «Ο Έλληνικός λαός της νήσου, ό όποιος άποτελει τή τέσσαρα πέμπτα του όλου πληθυσμού, ένα και μόνον έχει πόθον: τήν μετά της μητρός αυτού Έλλάδος Ένωσιν, άπόφασιν έχον διά πάντων και αυτών άκόμη των έσχάτων μέσων ν' άντιστή εις πασαν τέτραν λύσιν τού Κυπριακού ζητήματος».

Φθάνουμε στό 1902. Έπυρογός των άποικιών στην Μ. Βρετανία είναι ό Τσάμπερλαιν. Λοιπόν ό μέγιστος τυφλός φανατισμός εκείνος συντηρητικός ήγέτης, εκστομίζει στην Βουλή των Κοινοτήτων λόγια πού θέγουν την έθνικόν φιλοτιμία των Κυπρίων. Με τή άπρεπα εκείνα λόγια του, τ' άταίριαστα γιά Βρεταννόν πολιτικόν ήγέτη, ό Τσάμπερλαιν δίνει γιά μιά άκόμη φορά την ευκαιρία να λαμπαδιάση ό έθνικός εργώστμος και ή Έλληνική άξιοπρέπεια των Κυπρίων. «Ο βουλευτής Σώζης, μιά φλογερή ψυχή πού σιωπήθηκε πολέμωντας τή 1912 στην Ήπειρο—καταθέτει στην Κυπριακή Βουλή ψήφισμα διαμαρτυρίας. Κι' έλεγε τή ψήφισμα:

«Είς τόν Κυπριακόν λα-

όν, τόν περιέποντα ύψηλά έθνικόν ιδεώδη και ύφελοντα να εκπληρωση πόθους ενγενείς, δεν έπιτρέπεται ή αιγή ούδ' αν έπρόκειτο να εξαγορασθή αυτή, διά πακτωλού χρυσίου». Τή ψήφισμα τού Σώζης εγκρίνεται. Δεν ήταν όμως μόνο αυτό. Στην διαμαρτυρία των Κυπρίων βουλευτών γιά όσα προσβλητικά είπεν ό Τσάμπερλαιν, διαδηλώνεται με λόγια φλογερά: «Διά μνημοστήν φοράν, ότι διαπυρος και αναλλοίωτος είναι ό πόθος ύπερ της ταχέϊας Ένωσεως μετά της Έλλάδος. Σημειώστε άκόμη, ότι μ' αυτό τή πνεύμα είχαν συνταχθή κι' οι διαμαρτυρίες όλων των Κυπριακών πόλεων και χωριών. Η έλπίδα, δεν άφηνει ουτε και γιά μιά στιγμή τούς Κυπρίους». Έτσι στό 1903, γιά πρώτη φορά στην Κυπριακή Βουλή, διατυπώνεται με τόν πού έντονα και κατηγορηματικόν τρόπο ό Ένωτικός πόθος τού Κυπριακού λαού να έπιμείνη «μέχρις ού ή δικαία άξίωσις του, ήτοι ή έθνική άποκατάστασις διά της μετά της μητρός Έλλάδος Ένωσεως, θα ετύγγανε πλήρους ικανοποίησεως πρής θρίαμβου τού πολιτισμού και πρής τερμν τού φιλελευθέρου Άγγλικού Έθνους». Αυτή ή δήλωσις είχε συμπεριληφθή στην άπάντησι της Κυπριακής Βουλής στό λόγο του Βρεταννού άρμοστού της Κύπρου.

Οι Κύπριοι έλπίζον πάντοτε και συνεχίζουν τόν άγώνα τους, ώστε τή 1904, ό τότε ύπουργός των άποικιών Άντλεττον, να δηλώση στην Βουλή των Κοινοτήτων, ότι «τά αίρετά μέλη (έννοεί τούς βουλευτάς της Κυπριακής Βουλής) ήλθον με κεκρυμμένον ύπερ της Ένωσεως πρόγραμμα».

Στά 1907, φθάνει στην Κύπρον ό Ουόλσετον Τσώρτσιλ, ύφυπουργός τότε των άποικιών. Ο σεμνός, άλ-

λά και τήσον επιβλητικός σέ ύψηλό περιεχόμενον πόθος των Κυπρίων, συγκινεί τόν Τσώρτσιλ. Ουαρραλέος και εύθής ύπως πάντα ό άληθινά αυτός μεγάλος ήγέτης της Μ. Βρεταννίας, δεν διαστάζει να πη μέσα στην Κυπριακή Βουλή: «Νομίζω, ότι είναι άπλώς φυσικόν ό Κυπριακός λαός, ό όποιος είναι Έλληνικής καταγωγής να άποδλέπη πρής την Ένωσιν αυτού, με ό,τι δύναται να όνομασθή μητήρ, πατρίς, ως πρής ιδεώδες διακαώς και μετ' άφωσιώσεως ποθούμενον».

Αισθημα παρόμοιον είναι παρόδειγμα της πατριωτικής άφωσιώσεως, ήτις τήσον ενγενώς χαρακτηρίζει τή Έλληνικόν Έθνος.

Με κανένα λιγώστεμα της έλπίδας τους, οι Κύπριοι δεν άφήγουν στό πέραςμα τού χρόνου καμμιά ευκαιρία γιά να διακηρύξουν, ύπως ό Άήμαρχος της Λευκωσίας προσφωνώντας τόν νέον Βρεταννόν άρμοστήν στό 1911 ότι «ό Κυπριακός λαός, δεν θα ύστερήση εν ενεργείας, ένα ως τάχιστα ή θεά έλευθερία φωτίση και λαμπρόνη τόν όρίζοντα της Κύπρου, διά της άποδύσεως εις την μητέρα Έλλάδα».

Η έλπίδα παραμένει πάντα άρράγιιστη, τή χρόνια περνούν, οι Κύπριοι άγωνίζονται άδιάκοπα γιά την ένωση τού μεγάλου νησιού τους με την μητέρα Έλλάδα. Η ευκαιρία της χαράς καθώς και οι μέρες της λύπης, είναι γιά τούς Κυπρίους κατάλληλες γιά να διακηρύξουν, τή θέλησίν τους πρής πραγματοποίηση του μοναδικού τους πόθου. Γι' αυτό και στό 1950, άγωνίζονται μαζί με τ' άδελφια τους της έλευθερωμένης μητέρας, να ένώσουν την Κύπρον με την Έλλάδα.

Και μιά πού έχουν ριζωμένη στην ψυχή τους την έλπίδα, θα την κάμουν πραγματικότητά.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΪΛΑΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΘΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΗΝ ΑΔΑΜΑΣΤΟΝ ΘΕΛΗΣΙΝ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΟΥ ΙΕΡΩΤΕΡΟΥ ΠΟΘΟΥ

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΑ ΠΡΟΣΛΑΒΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Σπυρίδων ηγεΐται τής ὅλης κινήσεως

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σπυρίδωνος, Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Ἐνώσεως Κύπρου, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας συνήλθεν εἰς ἀλλεπαλλήλας συσκέψεις καὶ εἰργάσθη διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν καλύτεραν ὀργανώσιν τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἀλλὰ καὶ ἱεράς συγκεντρώσεως, ἣ ὁποία θὰ πραγματοποιηθῆ τὸ ἀπόγευμα τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον.

Ἀπασα αἱ ὀργανώσεις, οἱ σύλλογοι καὶ τὰ διάφορα σωματεία συνειργάσθησαν μετὰ τὴν Πανελληνίαν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐκπορεύσιν τῶν καὶ διὰ προκηρῦξεων τῶν διαδηλώσεων τὸν πόθον τῶν τάξεων, τὰς ὁποίας ἐκπροσωποῦν, ὅπως ἡ ἱερά ὑπόθεσις τῆς Κύπρου εὐρὴ τὸ συντομώτερον τὴν λύσιν, τὴν ὁποίαν σύσσωμος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀναμένει.

Παρόμοιαι ἐκδηλώσεις ἔλαβον χώραν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, ὅπου τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν θὰ ὀργανωθοῦν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν κατὰ τόπους Μητροπολιτῶν πάνδημοι διαδηλώσεις καὶ θὰ ἐγκριθοῦν ψηφίσματα διὰ τὴν Ἐνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἡ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐπὶ τῆς Πανελληνίου Ἐπιτρο-

πῆς Ἐνώσεως Κύπρου, ἐξεδόθη χθὲς ἡ κάτωθι σχετικὴ ἀνακοίνωσις :

Σήμερον 19)7)50 συνέρχεται ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σπυρίδωνος ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν τελευταίαν

κινήτων μετὰ μεγαφῶνων θὰ εἰδοποιουὶν ὁμοίως τὸν πληθυσμόν. Πρὸς τοῦτο οἱ κινηματογράφοι διὰ φωταῖν ἄνακοινώσεων, αἱ ἀεροπορικαὶ ἐταιρίαι διὰ τῆς ἀπ' ἀεροπλάνων ρίψεως τρῖκ θὰ καλοῦν ἐπίσης τὸν λαὸν τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν περιχώρων νὰ μεταβῆ εἰς τὸ Στάδιον

ἔξωτερικόν, διὰ τῶν ὁποίων καθίσταται γνωστὸν ὅτι εἰς ὅλα τὰ μέρη πῶς διαμένουν Ἕλληνες θὰ διατρανωθῆ τὴν ἡμέραν τῆς 21ης Ἰουλίου ὁ ἐνωτικὸς πόθος σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀπασα αἱ γενικαὶ ὀργανώσεις ἐθνικαί, πνευματικαί, ἐργατοῦπαλ-

τες τοῦ ἔθνους μας κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν ἐκείνων τὰ ὁποία δίδουν ἀξίαν εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν μετὰ μίαν δύναμιν καὶ μετὰ ἀποφασιστικότητά προετάξαμεν τὰ στήθη μας εἰς τὴν βάρβαρον ἐπιδρομὴν τῶν Χιτλερικῶν καὶ Φασιστικῶν ὀρδῶν, ὀραματιζόμεθα μίαν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπεκράτουν αἱ ἀρχαὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν Λαῶν, αἱ ἀρχαὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κατοχυρώσεως τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δημοκρατίας. Δὲν ἦτο ποτε δυνατόν ἡ φυλὴ μας νὰ προβῆ εἰς κανένα συμβιβασμόν τότε. Χωρὶς νὰ θέσῃ ὄρους, χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν ὥραν τῆς μάχης ἀναλλάγματα διὰ τὰς διαφαινομένας καὶ γνωστὰς θυσίας τῆς, ἡ Ἑλλὰς προσεχώρησεν εἰς τὸ στρατόπεδον ἐκείνων πού ἐπηγγέλλοντο τὰς αἰωνίας ἀρχὰς τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῆς ἰκανοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν πόθων ὄλων τῶν λαῶν. Ἡδύνατο, ὅπως ἐπράξαν ἄλλοι, νὰ ζητήσῃ προκαταβολικὴν ἰκανοποίησιν τῶν διεκδικησέων τῆς, τὴν ἄμεσον ἔνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα. Τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ ἔθεσε τότε ἡ Ἑλλὰς εἰς δευτερεύουσαν μοῖραν διότι προεῖχεν ἡ σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ διαφύλαξις τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φαντασθῆ ὅτι μετὰ τὴν Νίκην καὶ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν κινδύνων, οἱ ὁποιοὶ θανάσιμως ἠπειλοῦν τὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δημοκρατίαν, θὰ κατεπαυτοῦν τὸσον ἀγρίως αἱ ἐννοιαὶ αὐταὶ καὶ θὰ κατεδικάζετο ὁ Κυπριακὸς Λαὸς εἰς διαιώνισιν τῆς δουλείας του.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἐν ὄψει τοῦ Παλλαϊκοῦ Συλλαλητηρίου τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς εἰς τὸ Στάδιον, ὅπου ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Περιχώρων θὰ διαδηλώσῃ τὴν ὀμόθυμον θέλησίν του διὰ τὴν Ἐνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς αἰσθάνεται ὕψιστον ἐθνικὸν καὶ ἱερὸν καθήκον νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὰς 400.000 τῶν σκλαβωμένων ἀδελφῶν μας τὸν χαιρετισμὸν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ Ἰδρυματός τῆς χώρας, Ταυτοχρόνως δὲ νὰ διακηρύξῃ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης μετὰ τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του τὴν ἀδάμαστον πίστιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ στὸν εἰρηνικὸν ἀλλ' ἱερὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Κύπρου στὴ μητέρα Ἑλλάδα.

καὶ νὰ διαδηλώσῃ τὴν θέλησίν του διὰ τὴν Ἐνωσιν τῆς Κύπρου.

Ἐκτὸς τούτων συνεχίζεται ἡ ἀποστολὴ τηλεγραφημάτων ἐξ ὄλων τῶν σημείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ

ΔΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΠΡΟΣ ΑΝΑΔΕΙΞΙΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τὴν 10ην τρ. μηνὸς διεξήχθησαν ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Καταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου. Κατ' αὐτὰς ἐψηφίσαν ἐνταῦθα περὶ τὰ 890 μέλη. Ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν ψηφισάντων εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Καταστήματα δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι. Πάντως εἰς τὸ ταχυδρομεῖον (Πόστ Ρεστάντ) καταφθάσιν τὰ δέματα τῶν ψηφοδελτίων, ἄτινα ἀποστέλλονται ἀπο τῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἐπαρχιακῶν Καταστημάτων. Τὰ δέματα ταῦτα ἀπευθύνονται πρὸς τὴν κεντρικὴν ἐφορευτικὴν, ἣ ὁποία τὴν προσεχῆ Δευτέραν θὰ τὰ συγκεντρώσῃ καὶ θὰ προβῆ εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων.

Κατὰ πληροφορίας μας ἡ προσέλευσις τῶν συναδέλφων εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας ὑπῆρξε καθολικὴ, ἡ δὲ σημειωθεῖσα ἀσήμαντος ἀπουσία μελῶν ἑφορευτικῆν, ἣ ὁποία τὴν προσεχῆ Δευτέραν θὰ τὰ συγκεντρώσῃ καὶ θὰ προβῆ εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων.

Κατὰ πληροφορίας μας ἡ προσέλευσις τῶν συναδέλφων εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας ὑπῆρξε καθολικὴ, ἡ δὲ σημειωθεῖσα ἀσήμαντος ἀπουσία μελῶν ἑφορευτικῆν, ἣ ὁποία τὴν προσεχῆ Δευτέραν θὰ τὰ συγκεντρώσῃ καὶ θὰ προβῆ εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων.

Αἱ ἀρχαιρεσίαι διεξήχθησαν παντοῦ ὁμαλῶς τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ἐκτὸς τῆς Μιτυλήνης, ὅπου αὐταὶ ἐγένοντο τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, λόγῳ τῆς ἐγκαίρου λήψεως ὑπὸ τῆς τοπικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ὁδηγῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Δ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΑ ΓΙΝΗ ΔΕΚΤΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου μας θὰ γίνῃ δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς κ. Γ. Πεσμαζόγλου.

Ὁ κ. Διοικητὴς θὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Δ.Ε. τοῦ συλλόγου τὴν ἀπάντησίν του ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος ὑπομνήματος τὸ ὅποιον ὡς γνωστὸν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Τραπεζιτικὴν» καὶ περιεῖχε τὰ ἀπὸ μακροῦ ἐκκρεμοῦντα αἰτήματα τοῦ προσωπικοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΣ ΟΙΩΝΟΣ

Ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα. Ἀρκεῖ ἓνα ἔστω καὶ φευγάλεον βλέμμα εἰς τὰ ὄφα ἀπαντᾶ εἰς τὴν «Τραπεζιτικὴν» ὁ κ. Ν. Δεμοῖρος πρόεδρος τοῦ Προμηθευτικοῦ καὶ Πιστωτικοῦ Συνεταιρισμοῦ τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς, διὰ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ὁ ὀργανισμὸς οὗτος εὐρίσκειται ὑπὸ στιβαρὰν καὶ μεγαλόπνοον διοίκησιν. Αἱ ἀπαντήσεις τῶν κ. Ν. Δεμοῖρου, αἱ ὁποῖαι ἐπέχουν τρόπον τινὰ θέσιν προγράμματος δράσεως, ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν ἀναγκῶν, τοῦ πρὸς πληρεστέραν καὶ ἀνεωτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν συνεταίρων. Σαφῆς, ἀπολύτως συγκεκριμένη, χωρὶς περιττὰς διανοήσεις τὰ σημεῖα τὰ τονιζόμενα ἀπὸ τὸν κ. Δεμοῖρον ἀποτε-

λοῦν πράγματι ἓνα ἀριστον οἰωνὸν διὰ τὸ μέλλον τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ τῶν συνεταίρων. Ἐπὶ πλέον αἱ ἀπαντήσεις τοῦ κ. Δεμοῖρου πρὸς τὴν «Τραπεζιτικὴν» ἔρχονται ὡς ἀκόλουθοι τοῦ πόθου δίκαιον εἶχαν οἱ ψηφισάντες τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω εἰς τὰς ἀπαντήσεις τοῦ κ. Προέδρου τῶν Συνεταιρισμῶν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ νεοεκλεγείσα Διοίκησις τῶν Συνεταιρισμῶν ἔχει συναίσθησιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἑνάτης τοῦ συνόλου τῶν συνεταίρων. Ἄς σημειωθῆ ὅτι ἀπὸ τοῦδε τὸ Συμβούλιο προέβη εἰς μίαν ἐνέργειαν ὑψίστης σημασίας διὰ τοὺς συνεταίρους. Καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτὴ εἶναι, ἡ διόθεσις αὐτοκινήτων διὰ τὴν κατ' οἶκον διανομὴν τῶν εἰδῶν τῶν προοριζομένων διὰ τοὺς συνεταίρους.

ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Κατὰ τὰς προαγωγὰς τοῦ προσωπικοῦ φυσικὸν καὶ ὀρθὸν εἶναι ὅπως διατηρῆται μετὰ τῶν ὑπαλλήλων ἡ ἀπόστασις ἀναλόγως τῆς χρονολογίας εἰσόδου ἢ μονιμοποιήσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς καὶ νὰ συμβαδίζωσιν οἱ ὁμοῦ εἰσελθόντες. Ἀλλὰ γὰρ τῆς διατάξεως κατὰ τὴν πορείαν ταύτην τῶν ὑπαλλήλων δικαιολογεῖται μόνον ὁσάκις μεσολαβῆ παραδεκτὴ κατ' ἐκλογὴν προαγωγή ἢ ἀντιθέτως δικαιολογημένη στασιμότης.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1944 ἐνηργήθησαν μετὰ τὴν Ἐνταξιν προαγωγὰς, αἵτινες σχεδὸν προσήγγισαν τὴν τελεειότητα.

Μετέπειτα ἐνῶ ὑπῆρχε μίαν ὀπωδὴ ποτε βάσις τῆς Ἐντάξεως, εὐρισκόμεθα εἰς κενεῶνα, ὥστε ἐκ σημερινῆς ἐπισκοπήσεως βλέπομεν τὴν σειρὰν τῶν ὑπαλλήλων κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἀλλοιωμένον ὡς ἐὰν κατὰ ἐξάμηνον ἐρίπτετο κατ' αὐτῆς ἀτομικὴ βόμβα.

Ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῶν περιφήμων προαγωγῶν τοῦ 1946, τὸ ἐν ἐξάμηνον ἐπικρατεῖ αὐστηρότης εἰς τὴν κρίσιν καὶ βλέπομεν σιωπηλὰς στασι-

ληρικὰ κλπ. ἀπέστειλαν ἀνακοινώσεις εἰς τὰς περιφερειακὰς αὐτῶν ὀργανώσεις καλοῦσαι αὐτὰς νὰ συμπετάσθουν εἰς τὰς κατὰ τόπους ὀργανώσεις. Τοιαύτην ἀνακοίνωσιν ἀπέστειλε καὶ ἡ Πανελληνίως Ἐνωσις Πολεμιστῶν ἐπαφῆς πρόσω 1940—41 καὶ ἐνεῦθεν.

Ἡ Πανσπουδαστικὴ Ἐπιτροπὴ Κυπριακοῦ Ἀγῶνος (Π.Ε.Κ.Α.) καλεῖ τοὺς ΦΟΙΤΗΤΑΣ, τοὺς ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ, τοὺς ΜΑΘΗΤΑΣ καὶ ΓΕΝΙΚΩΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ νὰ συγκεντρωθοῦν τὴν Παρασκευὴν 5 μ.μ. εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Κεντρικοῦ Πανεπιστημίου διὰ νὰ μεταβῶν ἐν σῶματι εἰς τὸ Στάδιον.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἐργατῶν Ἑλλάδος ἀπηύθυνε ἐξ ἄλλου τὴν κάτωθι προκήρυξιν πρὸς τοὺς ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους τῆς χώρας.

Συνάδελφοι, Ὁ πόθος τῆς Ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι πανελληνίως πόθος. Πηγάζει ἀπὸ τὴν θέλησιν νὰ εὐρουν δικαίωσιν αἱ θυσίαι καὶ οἱ ἀγά-

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗΣ

Ἐπιτροπῆς Κυπριακοῦ Ἀγῶνος ἐξεδόθη ἡ κάτωθι προκήρυξις:

Ἕλληνες, Ἡ σπουδάζουσα νεολαία τῆς Ἑλλάδος, ἡ νέα γενεὰ, ἡ γενεὰ πού ἀνδρώθηκε μετὰ ἀγῶνας, πού ἔδωσε αἷμα ἀγωνιζομένη διὰ τὴν προᾶσπισιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μας καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, ἀποδύεται σὲ νέους ἀγῶνας.

Σὲ ἱεροῦς μεγάλους καὶ ὠραίους ἀγῶνας!

Σὲ ἀγῶνας γιὰ τὸ ξεσκελάσθωμα ὑπερφηῶνων καὶ καθαροαίμων ἀδελφῶν μας, πού ἐπὶ αἰῶνας προσμένουν, ἀλύγιστοι καὶ ἀπτόητοι, τὴν ἅγια ὥρα τῆς ἀπελευθερώσεώς των, τὴν ὥρα πού θ' ἀνεμίση γι' αὐτοὺς, ἐλεύθερα πιά, ἡ γαλανόλευκη καὶ

Συνάδελφοι

Κανεῖς δὲν πρέπει νὰ ἀπουσιάσῃ ἀπὸ τὸ συλλαλητήριον τῆς Παρασκευῆς

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Γ.Σ.Ε.Ε. καλεῖ τοὺς ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους ὅπως λάβουν μέρος εἰς τὸ συλλαλητήριον.

Ἐπιθυμοῦμεν καμπάνες ἐλευθερίας θὰ γεμισοῦν τὸν ἀέρα.

Σὲ ἀγῶνας γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἔνωσιν μετὰ τὴν ἐλευθέρωσιν πατρὶδος τῆς Ἑλληνικότητος Κύπρου!

Καὶ καλοῦμεν ὄλους τοὺς Ἕλληνας νὰ συμμετάσχουν καὶ πρωτοστατήσουν στοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς.

Οἱ στιγμὲς δὲν ἐπιτρέπουν ἀναβολὰς καὶ δισταγμοὺς. Ἐπιβάλλουν ἀγῶνας, ἀπαιτοῦν λύσιν. Ἀγῶνας τώρα ὅπως πάντα. Λύσιν τώρα ἢ ποτε.

Οἱ ἀδελφοὶ Κύπριοι, πού σαν πραγματικοὶ Ἕλληνες πῆραν τὴν ἀπόφασίν τους καὶ ἄρρισαν τὸν ἀγῶνα ἀπαιτοῦντες ἐλευθερίαν καὶ ἔνωσιν μετὰ τὴν πατρίδα, μᾶς καλοῦν ἐμᾶς, τοὺς ἐλευθέρους Ἕλληνας, νὰ τοὺς βοηθήσωμε στὸν τίμιον ἀγῶνα τους.